

Jogalapok és fontosabb érvek

Az elektronikus hírközlő hálózatok 2002-ben bevezetett közösségi jogi keretszabályozása a nemzeti szabályozó hatóságok számára megállapítja, hogy mely célok érdekében járnak el, valamint felsorolja azokat az intézkedéseket, amelyeket a hatóságok e célok elérése végett hozhatnak. A keretszabályozás lehetővé teszi a nemzeti szabályozó hatóságok számára, hogy a piac gondos elemzését követően a mérlegelési jogkörük keretében az egyedi esethez igazodó, annak különlegességeit figyelembe vevő módon járjanak el. A közösségi jogi rendelkezések szerint a nemzeti szabályozó hatóságoknak az érintett piacot a nemzeti sajátosságok alapján, a versenyjog alapelveivel összhangban, és a bizottsági ajánlásoknak és iránymutatásoknak a lehető legnagyobb mértékű figyelembevételével kell meghatározniuk. Az érintett piac meghatározása tehát a nemzeti szabályozó hatóságok feladata, és nem a nemzeti jogalkotóé, vagy más nemzeti szerveké. Tekintettel a jogköreiket pártatlanul és átláthatóan gyakorolni köteles nemzeti szabályozó hatóságoknak a függetlenségére, ez központi szerkezeti eleme a jogalkotók mérlegelési jogköre alól kivont piac-meghatározási eljárásnak. A nemzeti szabályozó hatóságok továbbá adott esetben piacelemzéseket végeznek, és meghatározzák, hogy szükségesek-e vitarendezési intézkedések, és ha igen, akkor mely intézkedések alkalmazása indokolt. A piacmeghatározáshoz és a piacelemzéshez konzultációs mechanizmusok kapcsolódnak.

A közösségi jogi piacmeghatározási és piacelemzési eljárással ellentétben a német jogalkotó előírja az „új piacok” meghatározását, és előzetesen megállapítja, hogy a szabályozó hatóságok mely feltételek mellett jogosultak kivételesen az új piacok szabályozására, ahelyett, hogy ennek értékelését a szabályozó hatóságokra hagyná. A német jogalkotó ezenfelül a szabályozó hatóságok számára egy különösen figyelembe veendő szabályozási célt is előír. A német Telekommunikációs törvény e rendelkezései sértik a 2002/19/EK, a 2002/21/EK és a 2002/21/EK irányelvek rendelkezéseit abban a tekintetben, hogy a piacsabályozásra az ezen irányelvekben előírt szabályokat megkerülik, és a szabályozó hatóságok mérlegelési jogkörét megengedhetetlen módon korlátozzák.

A kérdéses német szabályozás ugyanis lehetetlenné teszi a nemzeti szabályozó hatóságok számára, hogy a versenyjog alapelveinek megfelelően az összes piacot meghatározzák, és az egyes piacoknak a törvényben meghatározott általános kizárása útján azt is lehetetlenné teszi, hogy az egyedi esethez igazított érdemi határozatot hozzanak. A szabályozó hatóságnak a közösségi keretszabályozás által előírt konzultációs és együttműködési eljárást csak akkor kell lefolytatnia, és az európai szabályozó hatóságokat, valamint a Bizottságot az „új piac” általuk történő elemzéséről csak akkor kell tájékoztatnia, ha egyidejűleg arra a következtetésre jut, hogy a kiegészítő feltételek teljesültek, és ezért a szabályozást szükségesnek véli. A német Telekommunikációs törvénynek a kérdéses rendelkezései következtetésképpen ahhoz vezethetnek, hogy az előírt konzultációs és együttműködési eljárások betartása nélkül lehetővé válik a piac meghatározása és elemzése, valamint a német szabályozó hatóság olyan döntésének meghozatala, hogy a piacot nem szabályozza.

A Bizottság álláspontja szerint fennáll tehát annak a veszélye, hogy az említett rendelkezések jelentős mértékben csorbítják az elektronikus hírközlés piacainak a közösségi jogi keretszabályozás által biztosított liberalizációját, valamint a versenynek az

e piacokon történő megnyitását. Egyes piacokat – mint például az egykor monopolhelyzetben levő üzemeltetők helyhez kötött hálózatára épülő, és a technológiai fejlesztések szempontjából különösen jelentős szélessávú hozzáférési hálózatok piacát – az újramonopolizálás, azaz, az eddig a közösségi jogi keretszabályozásnak is köszönhető vívmányokhoz képest való visszalépés veszélye fenyegeti.

(¹) HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.

(²) HL L 108., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 323. o.

(³) HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku (Lengyelország) által 2007. szeptember 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dariusz Krawczyński kontra Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

(C-426/07. sz. ügy)

(2007/C 283/36)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku (Lengyelország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Dariusz Krawczyński

Alperes: Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Tekinthező-e az Európai Közösség egy tagállamában bevezetett, a jövedéki adóról szóló 2004. január 23-i lengyel adótörvényben (Dz. U. [Dziennik Ustaw, a Lengyel Köztársaság Hivatalos Lapja] 29. szám, 257. alszám, módosításokkal) előírthoz hasonló regisztrációs adó, amellyel a személygépkocsik minden, az első belföldi forgalomba helyezés előtti értékesítését megadóztatják, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 33. cikkének (1) bekezdése (jelenleg már a 2007. január 1-től hatályos, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 401. cikke [HL L 347., 2006.12.11., 1. o.]) értelmében vett nem elfogadható forgalmi adó egy formájának?

Ha a fenti kérdésre nemleges válasz adandó:

2) Ellentétes-e a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku előtt folyamatban levő perben vitás regisztrációs adóhoz hasonló adó, amellyel a személygépkocsik minden, az első belföldi forgalomba helyezés előtti értékesítését megadóztatják, az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés 90. cikkével – amely a hátrányos megkülönböztetés és a nemzeti adórendszer hasonló jellegű hazai termékek védelmére történő protekcionista felhasználásának tilalmát rögzíti –, ha a Lengyel Köztársaságban korábban már nyilvántartásba vett használt gépjárművek értékesítését nem terheli ez az adó?

Handelsgericht Wien által 2007. szeptember 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Stefan Böck és Cornelia Lepuschitz kontra Air France SA

(C-432/07. sz. ügy)

(2007/C 283/37)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien

Az alapjárás felei

Felperes: Stefan Böck és Cornelia Lepuschitz

Alperes: Air France SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének 1) pontjával és 6. cikkével együttesen olvasott 5. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy a 22 órás késedelem a 6. cikk szerinti késésnek minősül?
- 2) A 261/2004/EK rendelet 2. cikkének 1) pontját akként kell-e értelmezni, hogy „késés” helyett „törlés”-nek minősül, amennyiben a légi utasokat lényegesen későbbi időpontban (22 órával később), kiegészített járatszám alatt (az eredeti járatszám „A”-val megtoldva) szállítják, és az eredetileg foglalással rendelkező légi utasoknak csak egy – bár jelentős részét szállítják, míg további, eredetileg foglalással nem rendelkező légi utasokat is szállítanak?

Amennyiben a második kérdésre pozitív a válasz:

- 3) A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy a légi járat műszaki hibája és az általa okozott repülésiterv-módosulás rendkívüli körülménynek minősül, (amelyeket minden ésszerű intézkedés ellenére sem lehetett volna elkerülni)?

⁽¹⁾ HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.

2007. szeptember 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság

(C-438/07. sz. ügy)

(2007/C 283/38)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Parpala, M. Patakia és S. Pardo Quintillán)

Alperes: Svéd Királyság

Kereseti kérelmek

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az 1998. február 27-i 98/15/EK bizottsági irányelvvel⁽¹⁾ módosított, a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 5. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését. A kötelezettségzegést az a tény képezi, hogy a Svéd Királyság 1998. december 31-ig nem tette meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 10 000 lakosgye-nértéknél nagyobb agglomerációk települési szennyvi-zeinek tisztítótelepeiről érkező, közvetlenül az érzékeny terü-leteken vagy azok vízgyűjtőterületein a befogadó vízbe enge-edett kibocsátások összessége megfeleljen a 91/271/EGK irányelv 1. mellékletében előírt követelményeknek.
- kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Svédország 1994-ben valamennyi vizét érzékeny területté nyilvánította. Ezt a besorolást 1998-ban és 2000-ben megerősítette az Európai Közösségek Bizottságánál (a továbbiakban: Bizottság), továbbá jelezte, hogy a kijelölés során az eutrofizációt alkal-mazta kritériumként, és az érintett víztestek azok, amelyek meghatározzák a szükséges harmadlagos kezelés típusát.